

перегрупування, відновлення, вставляння, диктант, клоуз-тест, трансформування, переформулювання, переклад, твір, монолог, читання вголос) [1].

Перелічені прийоми тестування дозволяють моделювати мовленнєву поведінку тестованого під час тестування в різних видах мовленнєвої діяльності. До засобів тестового контролю ми відносимо власне тести у друкованій версії, звукозапис тестових матеріалів, спеціальні бланки для фіксування відповідей тестованих, методи оцінки результатів виконання даного тесту.

Список використаних джерел:

1. Дюканова Н.М. Проблеми застосування тестів під час вивчення іноземної мови. *Нові технології навчання*: Наук.-метод. зб. / Кол. авт. К.: Інститут інноваційних технологій і змісту освіти, 2007. Вип. 46. С. 26-31.
2. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. і перероб./ Кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. К.: Ленвіт, 2002. 328 с.

Бойко Анастасія,

курсантка 3 курсу ННІ №2 Національної академії внутрішніх справ

Консультант з мови: Козубенко І.В.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КУЛЬТУРИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

У процесі розвитку українського суспільства посилюється роль правоохоронної діяльності, спрямованої на забезпечення прав і свобод громадян та здійснення боротьби зі злочинністю. В сучасних умовах діяльності органів внутрішніх справ особливого значення набуває професійно-психологічна підготовленість працівників, яким дедалі частіше доводиться діяти в складних, екстремальних умовах, пов'язаних із необхідністю прискороного прийняття рішень, затриманням правопорушників та злочинців, збереженням життя людей та власного життя. У зв'язку з цим сьогодні приділяється особлива увага питанням підвищення ефективності та вдосконалення їх професійної підготовки, формування у правоохоронців професійної культури та комунікативно-мовленнєвої культури зокрема.

Пріоритетними стають питання формування мовленнєвої культури та комунікативної компетентності як провідного компонента всебічного розвитку особистості [2].

Професійна мовленнєва культура базується на двох складових – професійній та мовленнєвій культурах.

Л.Мацько визначає мовленнєву культуру як «вміння володіти мовою». Також існує думка, що мовленнєва культура – це загальноприйнятий мовний етикет; культура мислення та культура суспільних і духовних стосунків людини. У свою чергу, професійна культура – ступінь досконалості професійного розвитку людини [1].

Таким чином, професійну мовленнєву культуру можна розглядати як важливий компонент загальної культури фахівця, що визначає здатність до ефективного спілкування в контексті професійної діяльності. Вона синтезує в собі комплекс знань, цінностей, способів поведінки, необхідних у ситуаціях ділового спілкування, та умінь гнучко реалізовувати їх на практиці з метою забезпечення ефективної професійної діяльності.

Професійна мовленнєва культура фахівця є не лише відображенням його вихованості, інтелігентності, а й визначає в цілому культуру його праці й, що особливо важливо, культуру взаємин у щоденному спілкуванні в найрізноманітніших сферах мовленнєвої діяльності: від приватного до професійного спілкування.

На формування професійної мовленнєвої культури впливають такі чинники:

- мовний компонент (рівень грамотності, точність, логічність, правильність);
- професійний компонент (рівень фахових знань, умінь, навичок);
- національний компонент (рівень усвідомлення національної приналежності);
- етичний компонент (рівень володіння мовленнєвим етикетом);
- комунікативний компонент (рівень усвідомлення обставин мовленнєвої ситуації);
- загальна освіченість [1].

Процес формування професійної мовленнєвої культури включає наступні елементи:

- засвоєння професійної лексики і термінології;
- формування навичок роботи із фаховими словниками, довідниками;

- формування вмінь аудіювання, відтворювання і створення фахових текстів різних видів і стилів;
- моделювання мовленнєвих ситуацій, які можуть виникати у майбутній професійній діяльності;
- формування навичок самоаналізу фахового мовлення [2].

Формування професійної мовленнєвої культури працівників правоохоронних органів має здійснюватися з урахуванням параметрів професійних ситуацій: місце і час виникнення ситуації, характерні обставини, суспільні ролі учасників, завдання учасників, спосіб комунікації.

Професійна мовленнєва культура правоохоронців передбачає вміння розпізнавати необхідну інформацію під час проведення різноманітних слідчих дій, адекватну поведінку у типових професійних ситуаціях, уміння вести монолог, підтримувати діалог, адекватно реагувати на висловлювання партнерів, грамотно оформлювати тексти фахового спрямування.

Перспективними щодо окресленого питання є створення спецкурсів, тренінгових програм для підвищення рівня професійної мовленнєвої культури працівників правоохоронних органів.

Список використаних джерел:

1.Мацько Л.І., Кравець Л. В. Культура української фахової мови: Навч. посіб. К.: ВЦ «Академія», 2007. 360 с.

2.Культура фахового мовлення: Навчальний посібник / За ред. Н.Д.Бабич. Чернівці: Книги ХХІ, 2006. 496 с.

Лояніч Ірина,

студентка 2 курсу ННІ №1 Національної академії внутрішніх справ

Консультант з мови: Козубенко І.В.

ВИКОРИСТАННЯ ІГОР ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Вивчення іноземної мови є складним завданням. Необхідно докладати значних зусиль і підтримувати їх на належному рівні протягом тривалого періоду часу. З цієї причини необхідно застосовувати багато різних методів і процедур. Саме через творчу процедуру ми можемо створити середовище, яке може сприяти